

[Fuglsang.]

arbejde, der udføres i Danmarks radios højeste instans.

Hvad selve Danmarks radio angår, så fremgår det jo, at den både i sin formelle opbygning, i sin ledelse og med hensyn til sin økonomi stadig væk er en formelt uafhængig institution. Når jeg siger formelt, så er det, fordi jeg ikke mener, det er rigtigt, hvis man derudfra drager den konklusion, at radioen er neutral eller upartisk. Det er den selvfølgelig ikke, og det kan den selvfølgelig heller ikke være. Når jeg nu skal prøve at vurdere radioen og dens virksomhed, vil jeg derfor gøre det ud fra mit syn på det samfund, radioen virker i, som helhed.

Det er naturligvis politik — ikke nødvendigvis partipolitik, men ofte klassepolitik — som er skyld i, at vi ofte, sådan som vi konstant måtte det under krigen f. eks., må ty til svensk radio for i afgørende situationer som f. eks. omkring debatten forud for tilslutningen til fællesmarkedet eller i andre udenrigspolitiske spørgsmål at få lidt mere at vide om det, der sker omkring os og altså i visse tilfælde sker med os. Det er altså ikke ubetinget medarbejdernes skyld, at dette sker. Jeg vil dog samtidig sige, at jeg ikke helt vil frikende medarbejderne. Det gælder vel også for dem, at det, som munden løber over med, i mange tilfælde også er det, som hjertet er fuldt af. Det gælder især nyhedsformidlingen, og jeg er bange for, at denne nyhedsformidling ikke i højere grad, end tilfældet hidtil har været, vil leve op til kravet om alsidighed, efter at Orientering nu skal forsvinde. Jeg er bange for, at det modsatte let kan gå hen og blive tilfældet.

At radioen er et politisk instrument, og at den betragtes som sådan, ses på mange måder. Nu må jeg erkende, at hr. Erhard Jakobsen i dag ikke alene talte om folk, der gik uden om den varme grød, han synes selv at være lidt bange for at komme den alt for nær; men det er vel næppe tilfældigt, ej heller for demokratiets skyld, at det mest yderliggående højre, sådan som netop folkene omkring Aktiv Lytterkomité, netop er så

aktive for at rense radio og fjernsyn for det, man kalder venstreelementer — det vil sige folk, der er til venstre for dem selv, og det er jo slet ikke så lidt. Under besættelsen taltes somme tider om et sammenrend af chauvinister og kommunister, og det gik som bekendt dengang fra kommunisterne til den konservative Christmas Møller. Dette „til venstre“ for Aktiv Lytterkomité er tilsyneladende i dag et lige så bredt forum.

Nu tales der om folk, der angriber det, man kalder personligheder. Det synes f. eks. at være folk, der afslører multinationale danske koncerner og deres gerninger, f. eks. i Afrika, som tilfældet var over for A. P. Møller og den måde, han drev sine plantager på. Det synes også at være sådanne folk, som på den ene eller anden måde konkret peger på uheldige forhold på danske arbejdspladser. I begge de to nævnte tilfælde, som jeg tænker på, førte det til afskedigelser af medarbejdere. Det viser jo i et lynglimt, hvem der har magten bag Danmarks radio, og viser også, at man vil bruge denne magt.

Med hensyn til forholdene på de danske arbejdspladser overhovedet, så er det absolut ikke mit indtryk, at de indtager en for stor plads i Danmarks radios udsendelser; tværtimod, det forekommer mig, at det modsatte er tilfældet. Når vi taler om arbejderne og arbejdspladserne, så drejer det sig dog om halvdelen af landets befolkning, og medregnes funktionærerne, så udgør lønmodtagerne over $\frac{3}{4}$ af landets befolkning, vel at mærke den del af befolkningen, der skaber en væsentlig del af landets materielle rigdomme, også dem, som er selve grundlaget for radioens og fjernsynets virksomhed, hvad enten det drejer sig om nyhedsformidling, om oplysning eller de kulturelle udsendelser. Det er min mening, at radioen langt mere, langt mere direkte og langt hurtigere bør gå ind med oplysninger og debat med hensyn til forholdene på arbejdspladserne og de forhold, hvorunder arbejderne lever. Det gælder f. eks. sikkerhedsproblemerne. Det er mit indtryk, at man bør være langt hurtigere, når det gælder oplysning og debat